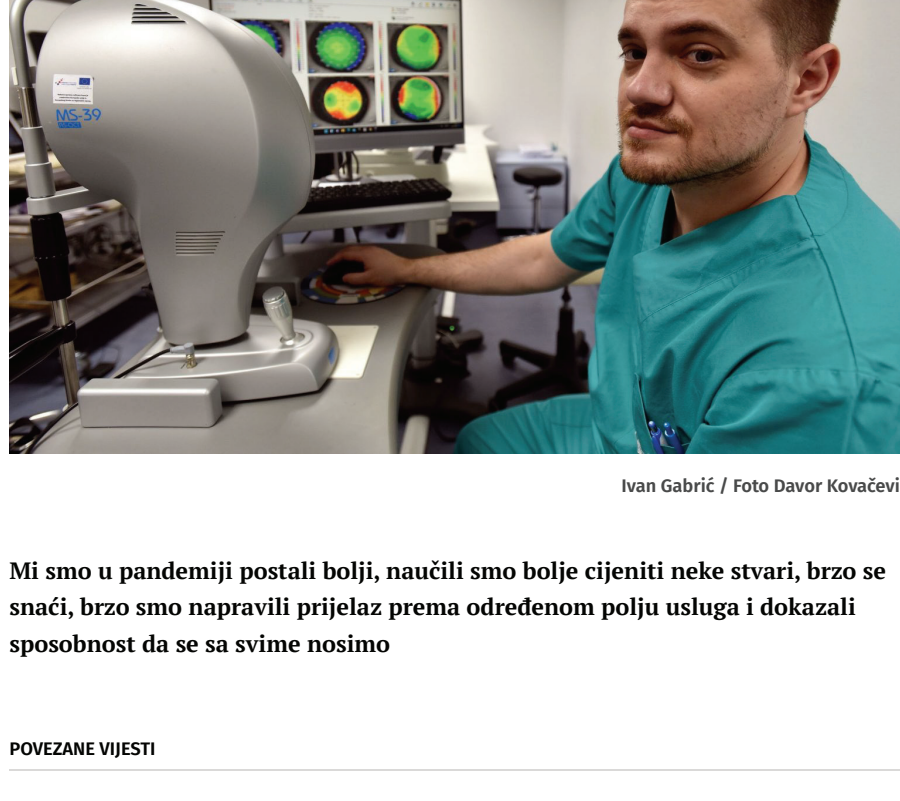

OFTALMOLOGIJA

Ivan Gabrić: Radimo više nego ikada, unatoč pandemiji
Bolnica Svjetlost bilježi rastLjerkica Bratonja Martinović
23. siječanj 2022 18:38

Ivan Gabrić / Foto Davor Kovačević

Mi smo u pandemiji postali bolji, naučili smo bolje cijeniti neke stvari, brzo se snaći, brzo smo napravili prijelaz prema određenom polju usluga i dokazali sposobnost da se sa svime nosimo

POVEZANE VIJESTI

- ESAI MORALES OPERIRAN U ZAGREBU Klinika Svjetlost privukla još jednog hrvatskog glumca
- Gabrićeva klinika ušla u novu razvojnu fazu: "Pozicionirali smo se kao svjetski centar za vrhunsku medicinu"
- Oftalmolozi iz cijelog svijeta educirat će se u Zagrebu

Dok su mnogi zbog pandemije stavili ključ u bravu, privatnici u zdravstvu uglavnom bilježe rast prihoda, i to zbog prelijevanja pacijenata iz javnog zdravstva koje je postalo nedostupnije nego ikad.

Među njima je i zagrebačka Bolnica za oftalmologiju Svjetlost, u kojoj su lani, unatoč činjenici da su u pandemiji ostali bez inozemnih klijenata, zabilježili rast prihoda.

– Radimo više nego ikad. To je za mene bio šok, jer čovjek bi očekivao da će u vrijeme korone doći do potpunog pada potražnje za privatnim uslugama, a dogodilo se suprotno, kaže nam dr. Ivan Gabrić, sin vlasnika i osnivača klinike, prof.dr. Nikice Gabrića.

Posvjedočili su tome da je smanjena dostupnost javnog zdravstva rezultirala velikim pritiskom na privatne zdravstvene ustanove. Tako su im na vrata počeli kucati pacijenti s očnom mrenom, glaukomom, dijabetesom...

– Medicina se sastoji od dva dijela usluga – onih koje ljudi žele, kao što su skidanje dioptrije, estetski zahvati, liposukcija, koje se u trenutima krize i teških situacija malo odgodi, i od onih drugih koje ne mogu čekati.

Ako imate mrenu, ne vidite. A to možete riješiti jedino operacijom, na koju se i prije pandemije u zagrebačkim bolnicama čekalo i po dvije godine. Jedno vrijeme nije se moglo doći do bolnice, zaustavili su hladni pogon, pa smo imali strašan priljev pacijenata.

Tako smo 2021. godine imali gotovo 20-postotno povećanje prihoda i 40 posto više izvršenih usluga nego 2019. godine, kaže Gabrić.

Efikasan sustav

Prije pandemije, Klinika Svjetlost većinu je prihoda stjecala od otprilike trećine ukupnog broja pacijenata koji su dolazili mahom iz inozemstva, po »premium« usluge kao što su ugradnja leća, skidanje dioptrije...

Taj dio je u zadnje dvije godine u potpunosti izostao jer praktički nema međunarodnih putovanja, osobito onih koja nisu nužna.

Sve je upućivalo na to da će doći do pada prihoda, ali dogodilo se suprotno, i to upravo na račun neophodnih i neodgovodnih zahvata. Tako su operacije mrene u ovoj privatnoj klinici povećali za gotovo 50 posto.

– Operacija mrene zahvat je koji stoji oko 10.000 kuna, a ugradnja multifokalne leće 30.000 kuna. Inali smo ogroman disparitet, u istom vremenu zaradivali bismo tri puta manje po pacijentu, ali zbog višestruko većeg volumena posla, zahvaljujući tome što smo toliko efikasni, dosegli smo rast prihoda kroz rast objavljenih usluga, ističe dr. Gabrić.

Nije to značilo samo povećanje broja zahvata, nego i višestruko povećanje dolazaka pacijenata. Svaki pacijent, naime, osim na zahvat, u kliniku mora doći još pet puta, na prvi pregled, preoperativnu obradu, pa nekoliko vizita nakon operacije...

Dakle, za stotinu operacija više, imali bismo po 600 dolazaka više nego prije. Za to je, kaže, trebalo imati sustav koji može izdržati toliko povećanje dolazaka.

Problem kadra

Kadrovski pokriveni tolik priljev novih pacijenata nije bilo lako. U pandemiji nisu nikoga otpuštali, ali nije bilo ni novih zapošljavanja, morali su se uglavnom pokriti ljudima koje već imaju.

Doći do novih kvalitetnih liječnika, medicinskih sestara i tehničara ili optometrista danas je, kaže naš sugovornik, gotovo nemoguće.

Na tržištu ih praktički nema, a svugdje u svijetu su dobrodošli, pa im treba ponuditi odlične uvjete za rad. U Svjetlosti su pokušali i s uvozom radnika, no iskustva su im s hrvatskom birokracijom krajnje loša.

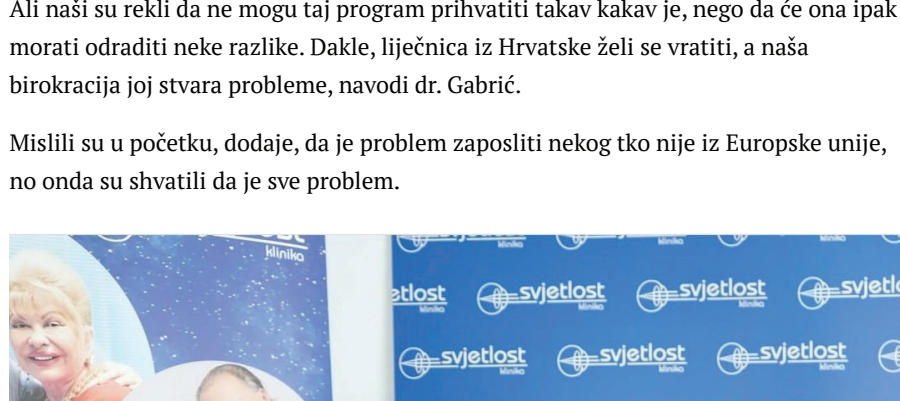
– Do sada smo imali nekoliko liječnika koji su došli iz Makedonije, Srbije, BiH, na naša birokracija jako je nefleksibilna. Liječnici gube po godinu dana dok potvrde svoju diplomu ili polože neku razliku predmeta.

To je suluda situacija: svakog liječnika i program svake fakulteta se s posebnom evaluiraju umjesto da se jedan fakultet evaluira i kaže se – o sad svi koji su u toku fakulteta imaju jednostavniju proceduru.

Imali smo situaciju liječnice koja je završila fakultet u Zagrebu, dobila specijalizaciju u Njemačkoj, i htjela se vratiti u Hrvatsku.

Ali naši odradi rekli da ne mogu taj program prihvatiti takav kakav je, nego da će ona ipak morati nadati neke razlike. Dakle, liječnica iz Hrvatske želi se vratiti, a naša birokracija joj stvara probleme, navodi dr. Gabrić.

Mislili su u početku, dodaje, da je problem zaposliti nekog tko nije iz Europske unije, no onda su shvatili da je sve problem.

– Mobilnost postoji svuda osim kod nas. A u takvoj branji kakva je medicina stvarati ljudima jednu prepreku više nego je potrebno, krajnje je kontraproduktivno.

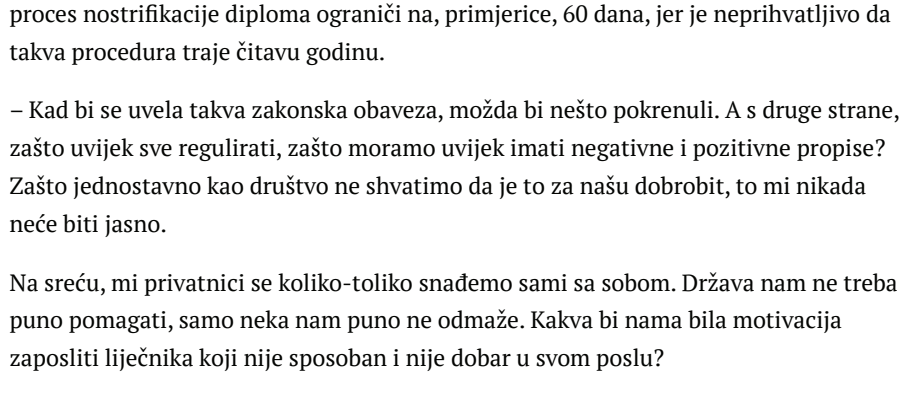
Trebali bismo ih dočekivati raširenih ruku, a ne sprečavati ih da se vrate, poručuje i upozorava da čemo, ako nastavimo tvrdim birokratskim putem, izgubiti korak s drugim državama Europe koje danas drastično prilagođavaju svoje uvjete rada da bi privukle medicinski kadar, i da bi imao tko brinuti za njihove građane.

Problem je, kaže, što na državno tržište nema strategije ili jednostavne politike za povratak, odnosno dolazak visokostručnog kadra u Hrvatsku. Bilo bi razumno da se proces nostrifikacije diploma ograniči na, primjerice, 60 dana, jer je neprihvatljivo da takva procedura traje čitavu godinu.

– Kad bi se uvela takva zakonska obaveza, možda bi nešto pokrenuli. A s druge strane, zašto uvijek sve regulirati, zašto moramo uvijek imati negativne i pozitivne propise? Zašto jednostavno kao društvo ne shvatimo da je to za našu dobrobit, to mi nikada neće biti jasno.

Na sreću, mi privatnici se koliko-toliko snademo sami sa sobom. Država nam ne treba puno pomagati, samo neka nam puno ne odmaže. Kakva bi nama bila motivacija zaposliti liječnika koji nije sposoban i nije dobar u svom poslu?

Mi želimo najbolje, ali ako taj netko nema ispunjen kriterij koji je negdje netko u nekom pravilniku od prije 30 godina predvidio, on ne može raditi, ističe.

U Klinici Svjetlost imali su, na primjer, situaciju da su htjeli dovesti neke od vodećih stručnjaka u oftalmologiju da kod njih u klinici obave neke složene zahvate. Ali za takav dolazak potrebne su posebne radne dozvole, i niz druge regulative koju je trebalo ispuniti.

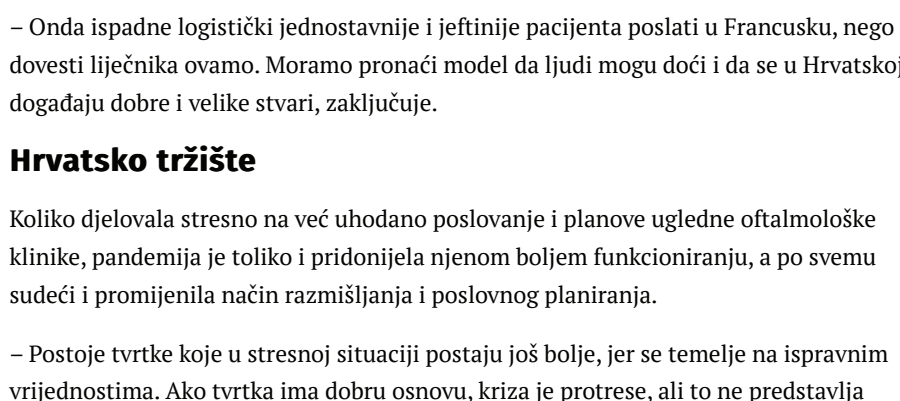
– Onda ispadne logistički jednostavnije i jeftinije pacijenta poslati u Francusku, nego dovesti liječnika ovamo. Moramo pronaći model da ljudi mogu doći i da se u Hrvatskoj događaju dobre i velike stvari, zaključuje.

Hrvatsko tržište

Koliko djelovala trebalo je oslikati na već uuhodano poslovanje i planove ugledne oftalmološke klinike, pandemija je toliko i pridionjela njenom boljem funkcioniranju, a po svetu su sudeći i promijenila način razmišljanja i poslovnog planiranja.

– Postoje tvrtke koje u stresnoj situaciji postaju još bolje, jer se temelje na ispravnim vrijednostima. Ako tvrtka ima dobru osnovu, kriza je protrese, ali to ne predstavlja problem, oni idu dalje. Ponosam sam što je naša klinika jedna od njih.

Mi smo u pandemiji postali bolji, naučili smo bolje cijeniti neke stvari, brzo se snaći, brzo smo napravili prijelaz prema određenom polju usluga i dokazali sposobnost da se sa svime nosimo, ponosan je dr. Gabrić.

Smatra, također, da će pandemija njihovoj kući donijeti trajne promjene i spremnost na lakše prilagođavanje. Najveća im je lekcija, kaže, da je unutrašnje tržište Hrvatske daleko veće nego su mislili.

– Računali smo na potražnju Slovenije, Austrije, Italije, Švicarske, ... Sad su odjednom oni nestali, s trećinom našeg prihoda, a mi smo unatoč tome povećali prihod. Zapravo je najveća promjena za nas u pandemiji saznanje da u Hrvatskoj zapravo znatno više ljudi želi naše usluge nego smo mi to računali.

I stoga mislim da naši planovi za proširenje kapaciteta u Hrvatskoj nauštrb kapaciteta u drugim zemljama imaju više smisla jer jedan euro utrošen u Hrvatskoj, gdje već imate dobru bazu, znatno će se više isplatiti nego tri eura u Austriji, dva eura u Sloveniji ili pet u Švicarskoj, veli mladi liječnik.

Mrene i glaukom

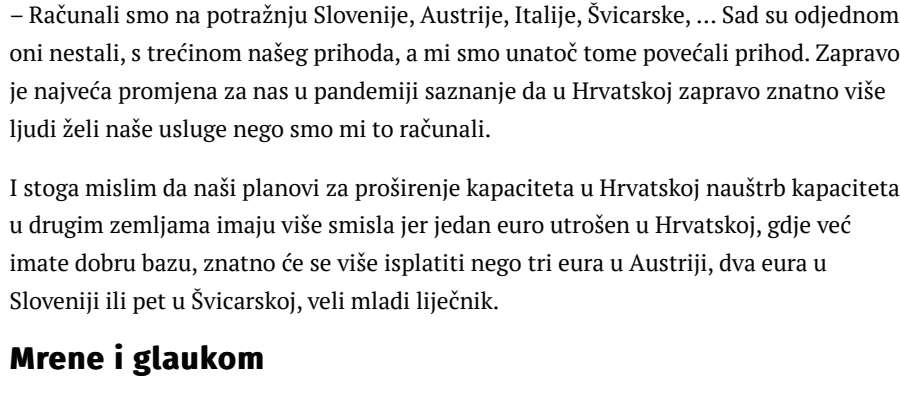
Osim zbog operacije mrene, hrvatski su pacijenti ovu kliniku u zadnje dvije godine najviše posjećivali tražeći usluge vezane na liječenje bolesti, primjerice posljedice dijabetesa.

– Dijabetes u Hrvatskoj ima gotovo 10 posto populacije, a jedan od prvih ozbiljnih problema koji se vide promjene je oko jer u oku postoje male krvne žile, toliko male kao da jedni, po čudno krvno zrnce prolazi kroz njih. I kad dijabetes nastupi, one počinju curiti, cureni dovodi do bolesti oka i propadanja vida, objašnjava dr. Gabrić.

Imali su puno takvih pacijenata, a osim laserske terapije, primjenjivali su injekcije kojima se sprečava stvaranje bolesti krvnih žila. Takva je terapija dostupna i u javnom zdravstvu, ali u Svjetlosti se sve odvija s manje čekanja i mogućnošću izbora lijeka i dinamike njegove primjene.

Mnogo je pacijenata koji su im došli zbog glaukoma, visokog očnog tlaka, koji su u javnim bolnicama ostali kratkih rukava zbog čekanja na pregled, ili poteškoća s COVID- potvrđama. Za ulazak u Kliniku Svjetlost COVID- potvrda nije potrebna, a zbog te činjenice, veli dr. Gabrić, nisu imali nikakvih problema sa širenjem koronavirusa ili zaražavanjem pacijenata ili osoblja.

Pacijenti moraju nositi masku, kao i liječnici i drugo osoblje, a ostalo smatraju nepotrebnim. Unatoč takvim »labavim« standardima, nisu imali niti jednog pozitivnog pacijenta, ističe.

Tijekom dvije pandemijske godine poklopilo im se i to što su dobili tri EU projekta, jedan vezan uz informatizaciju, jedan uz komercijalizaciju usluge kojim se nastoji pomoći osobama s oštećenjem vida da se smanji potreba za transplantacijom i treći vezan uz istraživanje veze između rane dijagnostike, dijabetesa i rano liječenja.

Sva tri projekta uspješno su ocijenjena i praktički gotova, a na račun njih dobili su gotovo 11 milijuna kuna bespovratnih sredstava od EU-a.

– To nam je uvelike olakšalo situaciju, u lockdownu imali smo vremena raditi projekte i imali smo veliku aktivnost unatoč smanjenoj aktivnosti zbog pandemije.

Zadnjih nekoliko mjeseci imali smo nekoliko nastupnih predavanja na međunarodnom kongresima u SAD-u i Europi, objavljeno nam je nekoliko radova u časopisima, imamo suradnju s dvije vodeće kompanije koje se bave opremom za operacije oka..., nabraja Gabrić.

To što u većini mjeri operiraju mrene, ne znači da su se odrekli i visokosofisticiranih zahvata po kojima je Svjetlost poznata.

– Sad ih je više nego ikad. To možemo zahvaliti i boljoj komunikaciji prema javnosti, zbog čega nam ljudi za takve specifične zahvate više dolaze, veli.

Pacijentu pristupamo kao članu obitelji

Jedna je od ljepota privatnog posla da sami kreirate politiku kvalitete. Možemo sami birati liječnike, suradnike, način na koji se pristupa pacijentu, što je naš standard, naš pristup čovjeku. Pred 24 godine, moj otac je postavio neke standarde, a jedan od njih je »tretirati pacijenta kao da ti je član obitelji«.

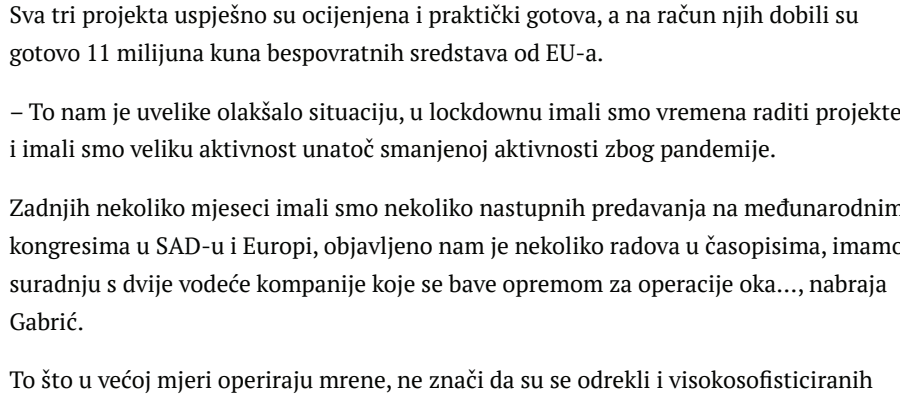
Uvijek ćeš se potruditi ocu, majci, baki, pristupiti s određenom dozom razumijevanja. Pacijent je bitan, i ako mu pristupite kao čovjeku, taj odnos ima smisla. Često se ljudi boje raditi u privatnom sektoru da ne naprave grešku.

Svatko ima pravo napraviti profesionalnu grešku, ali ljudsku ne. Uvijek postoji šansa za komplikaciju, neželjeni ishod, ali nije pitanje postoji li on, nego kako se ponašate kad se on dogodi.

Iste li dostupni pacijentu kad vas treba, adresirate li njegove probleme, njegove strahove, saslušate li ga, govori o radu u Klinici Svjetlost dr. Ivan Gabrić.

I javno je zdravstvo u Hrvatskoj, dodaje, sustav u kojem većina kolega dobro i odgovorno radi svoj posao, ali jedan od dva posto loših crne cijeli sustav.

Imamo zdravstvo znatno iznad standarda koji plaćamo. Imamo vrhunske liječnike, imamo jako dobru opremu, i velika pravda i dobre ishode liječenja. Nažalost, dio liječnika koji se ne ponašaju najbolje, zapravo kvare ugled svih ostalih, zaključuje.

Tijekom dvije pandemijske godine poklopilo im se i to što su dobili tri EU projekta, jedan vezan uz informatizaciju, jedan uz komercijalizaciju usluge kojim se nastoji pomoći osobama s oštećenjem vida da se smanji potreba za transplantacijom i treći vezan uz istraživanje veze između rane dijagnostike, dijabetesa i rano liječenja.

Sva tri projekta uspješno su ocijenjena i praktički gotova, a na račun njih dobili su gotovo 11 milijuna kuna bespovratnih sredstava od EU-a.

– To nam je uvelike olakšalo situaciju, u lockdownu imali smo vremena raditi projekte i imali smo veliku aktivnost unatoč smanjenoj aktivnosti zbog pandemije.

Zadnjih nekoliko mjeseci imali smo nekoliko nastupnih predavanja na međunarodnom kongresima u SAD-u i Europi, objavljeno nam je nekoliko radova u časopisima, imamo suradnju s dvije vodeće kompanije koje se bave opremom za operacije oka..., nabraja Gabrić.

To što u većini mjeri operiraju mrene, ne znači da su se odrekli i visokosofisticiranih zahvata po kojima je Svjetlost poznata.

– Sad ih je više nego ikad. To možemo zahvaliti i boljoj komunikaciji prema javnosti, zbog čega nam ljudi za takve specifične zahvate više dolaze, veli.

Pacijentu pristupamo kao članu obitelji

Jedna je od ljepota privatnog posla da sami kreirate politiku kvalitete. Možemo sami birati liječnike, suradnike, način na koji se pristupa pacijentu, što je naš standard, naš pristup čovjeku. Pred 24 godine, moj otac je postavio neke standarde, a jedan od njih je »tretirati pacijenta kao da ti je član obitelji«.

Uvijek ćeš se potruditi ocu, majci, baki, pristupiti s određenom dozom razumijevanja. Pacijent je bitan, i ako mu pristupite kao čovjeku, taj odnos ima smisla. Često se ljudi boje raditi u privatnom sektoru da ne naprave grešku.

Svatko ima pravo napraviti profesionalnu grešku, ali ljudsku ne. Uvijek postoji šansa za komplikaciju, neželjeni ishod, ali nije pitanje postoji li on, nego kako se ponašate kad se on dogodi.

Iste li dostupni pacijentu kad vas treba, adresirate li njegove probleme, njegove strahove, saslušate li ga, govori o radu u Klinici Svjetlost dr. Ivan Gabrić.

I javno je zdravstvo u Hrvatskoj, dodaje, sustav u kojem većina kolega dobro i odgovorno radi svoj posao, ali jedan od dva posto loših crne cijeli sustav.

Imamo zdravstvo znatno iznad standarda koji plaćamo. Imamo vrhunske liječnike, imamo jako dobru opremu, i velika pravda i dobre ishode liječenja. Nažalost, dio liječnika koji se ne ponašaju najbolje, zapravo kvare ugled svih ostalih, zaključuje.